Anul I Nr. 9

REDACȚIA
ȘI
ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI
Str. Popa Petre No. 42 Etaj III
Telefon 2.33.53

4 pagini 3 Lei

ÎNVIEREA

SĂPTĂMÂNAL DE POLITICĂ ȘI CULTURĂ ROMÂNEASCĂ

DUMINICĂ 1 DECEMBRIE 1940

DIRECTOR
TOMA VLĂDESCU

ABONAMENTE
Pentru particulari 120 lei pe an
Pentru instituții 1000 lei pe an

Taxa de Timbrul Stare Regional
percheiat sub Nr. 31.841

Adevăr politic — și Statul totalitar

STATUL NOSTRU

de TOMA VLĂDESCU

Ca toate lucrurile de care vorbim și Politica trebue învățată, — fiindcă nu se poate, ți de pe drum. Trebue învățată în Matematică, în orice știință, în Poezia sau în Teologie, în Literatura și în Poezia cu toate. Să nu se mapere prea mult cei care se ocupă de Politica specialiștilor — de ahtă, nu de ași a vorba aici — dar prea ne-am obișnuit „să le știm pe toate" numai pentru că „am citit la slar" sau pentru că unuia dintre noi au intrat destul de paradoxal într'un fel de domenii publice sau în patrimoniul usurpator și irresponsabil al statului. Știm totul, — pentru în virtutea democraticei constituții de pildă acum care ne proclamau subt toate raporturile „egali" — dar fără știința lucrurii pe care le știm noi se pare că Politica și Poezia au avut și pătrunderi mai mult. Orice om aproape e gata să-și spună și se va chema un frumos poem — e gata aproape să-i și compună — după care oricine își lămurește adesori destul de pe neașteptatu lucrul politic fără să-i treacă prin gând că ar fi fost ușor poate să-l examineze luăi, și-l lămuște, și-l studieze și și-l prindă desigur! Credem de atâtea ori că „poezie", — adică sonete și aurul vieții, tablele și lumina și — numai un discurs „frumos" și nicăm, și frumos rimat, după care credem că este „politică" simpla atitudine fotogenică sau proclamația tunătoare, dar în care de cele mai multe ori nu se exprimă decât eternul deziderat al lui Cațavencu: ca Romînia să fie bine și tot Rîvdul să prospere!

Ne mulțumim tuor cu atât, fără să pricepem lucul că în toate aceste cazuri, care din 100 sunt 99, noi ne găsim exact în situația dilhaților, confundând portrete pretioase cu simplele statile ieftine care prind ochiul și care lucesc.

De aceea ași îndrăzni să întreb acum pentru atâți oameni politici cari adesori s'au urcat chiar pînă la toate pretențiile de comandă, ași îndrăzni să întreb — care Arhetet, care anticipeazi cercum sociologia politică, și-și fi pierdut timpul scriind Politica lui?

Sau și-a pierdut timpul Platon în a sa *Republică*, sau în marele dialog al Politicului de pildă? Și n'au poate nimic să ne spundă atâți cercetari, atâți sociologi, atâți profesori de Drept public cari și-au petrecut cele mai bune vieți căutând ce principii sau să descopere formele Statului, legile și natura societăților noastre?

Sunt câteva întrebări, ași... Sunt îndăcrete, probabil — sau poate sunt violente și sunt brutale. Dar cred că ar fi bine să ni le punem cu toții — să le punem acelora mai ales cari de atâtea ori pretind că ne dau lecții de vieață și să guvernene formele statului.

POLITICA, — O ȘTIINȚĂ

Dar să fie „Politica" o „știință", cu metoda proprie și obiectul ei clar? Nu mă este strămă diacria și autorii ei poate nu sunt cei mai familiari. Dar cu toate că nu sînt cu totul lipsite de temei atâtea argumente contrare, noi am înclina să credem totuși în caracterul de „știință" al Politicei, în posibilitatea acăcei de a constata și în domeniul ei acel fenomen în care cauzele acțiunii produc totdeauna aceleași efecte. În care axiomele lumii se pot prevedea — și în care elementele date, *atunci cînd* *ași alege cînd* mai exemplu, cuprind în ele un fel de precisă identitate, o asemănă certitudine de substanță cu cele mai sigure determinări... Nu e locul ca această dezbatere să ne ocupe prea multe ziri, — dar, din aceste legi, eliteru cel puțin pot ași vinde ușor în mintea oricui s'o explicați arendată asupra formelor Statului și a locului ași le principii, și le cunoșteți.

S'ar putea afirma astfel, în ordinea acestor legi de necesitate ale lucrului politic, că o libertate marhică de pildă și-a găsit totdeauna cel mai sever corectiv în chiar restrângerea adeseori totală a libertăților care n'a intărziat să urmeze.

Iar dacă privim din locul Autorității, atunci o lege de tot atât caracter implacabil, ne lasă ușor să pricepem că un regim n'ar putea să dureze decât în măsura în care e just, consimțit, legitim, cum ar spune Carl Schmitt... Altfel se clatină, se prăbușește, — și a'am avea pentru asta decât ași privim defunctul Front al Renașterii naționale. Dar exemplele pot fi nenumărate — și se pot vedea oriunde, oriciund. Un regim așa dur trebue să fie just, trebue să fie legitim: o mare lecție pentru toate erorile care-și pot găsi loc subt soarele nostru!

Ar mai fi să spunem desigur — dacă nu chiar în primul loc — „acest corp național" întreg, în care Statul n'ar putea să recunoștem, găsindu-se aici însăși condiția lui. Un Stat care nu și-ar cuprinde egal ne toți cetățenii lui naționali, n'ar mai fi Stat. Și fiecare cetățean decât un câmp de luptă în care cei oprimați, cei prigoniți sau excluși s'ar constitui în adversari naturali ai Cetății, luptând împotriva apăsării.

La fel aceeași dezastre intestine, aceeași anarhie, cînd se înnăbușe arbitrar libertățile legitime, credințele juste — și ar fi incidodată să ne amintim cel puțin Frontul Renașterii naționale, v'am spus!

Sunt păcate, aceștea, desigur, de care cei înțelepți ași vor feri totdeauna... Iar dacă nu se ferește, atunci e sigur că nimic n'ar putea să-i apere de necesarele concluzii ale gravelor lor erori!

Dar iată cum *Politica* poate fi o *știință* — și iată cum în Imperiul ei, care este al vieții lumii, se găsesc aceste legi necesare. Ea este sociologie mai întâi desigur, ca și vede pe individ. El constată în natura lui socială — și îl transmite apoi Dreptului, dreptului public mai ales, care-i exprimă pe acest individ stât în geometria armoniosă a ființei lui singure, cât și în forma lui colectivă al cărei interes fără îndoială este covârșitor. Sociologie și Drept, așa-dar — aceasta, foarte grăbit spus, ar putea să fie Politica. Ea mai încearcă de multe ori să fie și „Etică" și fie Morală chiar... Dar în ce vrea ea izbuti și izbunță? În al nostru, cu siguranță, nu! Astăzi vedem Politica încercând — și izbutind de atâtea ori, cum de fapt a izbitut totdeauna! — să se despartă de Drept chiar, cel puțin pentru formele constituționale, „destituțiile", în care își dă legile și autonome, dar totdeauna aceleași, așa cum ne arată tot Carl Schmitt, teoreticianul necontestat și de atâta prestigiu al național-socialismului... Sunt însă discuții în care nu vom intra...

Dar se pricepe acum decă Politica trebue învățată — doce numai studiul atent, activ și îndelung ne poate face s'o știm? Se pricepe dece nimeni n'o știe dacă nu s'a obținut mai întâi în dificultățile ei — și dece, din aceste cauze, suntem condamnați de atâtea ori și privim atâtea grave, atâtea grosolane, uneori atâta de criminale erori!

Cum vom fi „naționaliști" de pildă, dacă nu vom cunoaște mai întâi sentimentul „corpului" național întreg, care formează substanța însăși a Statului? Dar cum vom face Statul aceeași lucruș, pe care nicăș vom clădi, — dacă nu vom fi pricepuți mai întâi pretul libertăților juste, fundamentul lucruș al vieții construcții la care lucrăm.

Statul nu este firism, nici discurs electoral, nici frază solemnă... El este o vastă operă democratică, unde se întâlnesc toate calitățile spiritului ca să calculeze atent măsurile și legile lui atâte de inflexibile!

STAT ȘI LIBERTATE

Noi avem acum puțin din orizontul acestor dificultăți — cunoașem și câteva din caracterele esențiale ale lucrului pe care-l privim. Ce ele să pornim așa-dar mai departe — și să deschidem, dacă vreți, poarta puțin severe a acestui „STAT TOTALITAR" în care nu se cere să fim.

Dar nimeni să nu se înșele, și nimeni să nu se teamă prea mult! Nu este aici poarta acestui Infern dantesc pe care ensu gravate în coloane sumbre cuvintele eternei dureri, și prin care nefericiții îmbrânciți în lunirea lui Caron erau invitați mai întâi să-și părăsească toate speranțele... Nu, Statul totalitar nu este un „Infern", nu este nici o închisoare chiar! S'ar putea să fie un „Purgatoriu" cel mult, — dar nici atât n'o credem...

El este însă, în orice caz o formulă, o unei precise conjuncturi politice și economice poate, încercând să răspundă nestăritei ecuații cu cel doi termeni cari se chemă AUTORITATE și LIBERTATE — și care rămâne mereu în discuție, care rămâne aproape nerezolvată de când există societăți omenești!

Setea de libertate, aceasta e primul strigăt, aici se articulează omul întâi, — și de aceea, această libertate, nimeni, niciodată nu va putea s'o sugrume! Lumea nu s'a luptat decât pentru ea — fîndcă, dela bucata de pâine, ea se reduce. Integrii până la toate bogățiile și până la aspirațiile cele mai somptuoase pe care le putem avea. Este floarea dintâi a vieții — este respirația ei... E demnitatea, este noblețea ființei — este atributul ei de necesitate. O primim, ca pe un dar chinuitor, în clipa inexplicabilă în care ne naștem, o păzim prin lume de toate furtunile care ar încerca s'o atingă, — și când murim, poate nu facem decât să ne ducem s'o căutăm mai mult, s'o găsim în Iraegă! Să ne „liberăm".

Am vrea într'adevăr să fim liberi, nedefinit. Dar suntem prinși în acest dublu joc implacabil! În măsura exactă în care libertatea noastră nu ar mai fi și o limitare, și nimeni să nu se teamă prea mult! Nu este aici poarta acestui Infern dantesc pe care

de la Tolstoi

mila noastră întâi, apoi cu marea familie care este natia noastră, cu semenii noștri în afară, cari, toți, unul ași de aceeași sete de libertate... Și cari nici ei n'ar consimți să le mai pună din vastul domeniu pe care l-ar vrea nelimitărăm! Aceste totale libertăți individuale așa-dar, dispuse firește să se ignoreze între ele... Dar atunci cum ar mai trăi în comun? Acordul lor? Aceasta este Autoritatea — ne înțeși! Și tot lucrul ăsta mai ales, tot acest imens proces pe care niciodată nu vom sfârși să-l desbatem, este **Politica**, știința vieții! ea n'are alt sens în ultim cuvânt și n'am vrea s'o definim altfel decât cu aceeași funcțiune de **organizare a justelor libertăți**. Aceasta este Politica.

Statul totalitar este astfel numai o formulă a acestei științe, care nu face decât să-și caute mijloacele potrivite, — dar PENTRU ACEEAȘI OPERA A EI PE CARE AM VAZUT-O, PENTRU ACEEAȘI ORGANIZARE DE LIBERTATI ȘI PENTRU ACEEAȘI APARARE A LOR. Firește Statul totalitar va trebui să apere

Integrul corp național mai întâi, un corp național pe care desordinea libertăților care se ignorează îl amenință în unitatea lui — și aceasta este caracteristică particular al formei de care vorbim, pentru aceeași chiar ea s'a găsit necesară.

Noi nu vom spune într'adevăr ca atâți doctrinari — de ce nu li-tim există? — că statul totalitar îșI recunoaște nu știm ce vaste teritorii dincolo de mărginașe, atâț nu știm ce idealuri, și că pentru aceasta apere, nu!

El este mai mult un strigăt de ajutor al corpului national rănit, rupt, amenințat să se piardă, — cum se întâmplă totdeauna în formele extreme ale liberalismului. Acești indivizi și aceste libertăți cu tendințe indefinite, — și astfel dispuse să ignoreze pe celelalte — beneficiind de jocul oamenilor brutal și formulele liberale, s'au constituit în adevărate bande, aceste „partide ale Democrației", au acaparat puterea, au confiscat-o și uzurpat-o frăsugă... Acestă putere nu este dată decât alt cum de libertăți! Dar atunci e fractiune din țară, un partid confiscînd singur puterea, — lăsăgeaza ca și uzurpă, bată celelalte libertăți, toate libertățile celorlalți, ca să nu rămînă în Stat decât un mănunchi de beneficiari.

Lucrul e cu atât mai grav cu cât, în jocul liberal, celorlalți membrii ai națiunii le rămâne într'adevăr, dar numai o foarte îngălitoare și o foarte straniie apariție de libertăți.

LIBERTĂȚI ILUZORII

Eyci „liber" să-ți dei cetul cuvrrei... Dar nu te vor convinge decât acele a oiror propogandă te poate gîni, adică acele cari ex bonis, cari au puterea!

Poți ași scrie „liber" în gazetă... Dar dacă nu ai gazetă? Dacă nu poți cuvea! Nu e indiferent ce propune ea și ești „liber" sau nu?

Acerta e rogeanul liberal — aceasta plutocrație, această tirnsie a banului, singura putere, această eliminare a celor mai mulți și despotică a celor mai puțini din fiața corpului național, această uzurpare de libertăți, în sfârșit... Cetățeanul, cel mai liber firește, e strangulat — cu mănușă! sau în orice caz el nu are, cum ar fi spus revoluționarul democrației după 1789, decât „la liberté de mourir de faim".

Negreșit că în această formulă *Statul* e cel dintâi care va suferi. Impotrivă uzurpatorilor se vor ridica cei ezitați, oprimați, — și foarte curând în locul acestui corp național unul și singur, unit, care este o condiție de existență, nu ar mai fi să privim decât o tabără împărțită în care se dau cele mai lamentabile lupte. Cum cei mai mulți sunt ezitați, oprimați, prigoniți, firește ci Statul nu mai interesează pe nimeni, nici unitatea lui — și corpul național ei în sus apare ca o mănunchi... Aceasta e momentul dezgur în care inevitabila anarhie nu mai ca nici o dificultate să prindă — în care totul se rupe și în care toate dezastrele este posibile... Sunt inevitabile! S'a strivit, esențialul — s'a strivit armoniosul echilibru de libertăți.

Dar impotriva acestor stări se ridică Statul totalitar — și cine ar mai putea să ignoreze atâtea atâtea clare mărturiei ale celor mai recente pagini din istoria pe care o trăim. În Italia regimul fascist se instituie în acest an 1922, când strigătele anarhiei și incendiau toată peninsula și când un popor descompus părea să nu mai aibă alte mijloci decât ale demagogiei și morții. Așteptând 10 ani de zile, dar în pradă acelorași grave conviulsii, național-socialismul aduce Germaniei conducătorie de atunci aceeași scăpare în aceeași formulă totalitară. Spania la rîndul ei, sfâșiată de anarhie, de comunism, — aceleași cauze mereu, aceleași efecte! — și în nepăsătoșă și oprească ultimul act al dramei în care trăim, va străbate înșăși oroarea unui război civil pentru ca să-și regăsească în sfârșit aceleași legi sigure ale Politicei care-i vor permite să se refacă și să dureze.

Dar privim Franța în sfârșit, Franța poeziei liberale uproape — și a extremelor și fervei! În ceasul grav luat, în ceasul de acum, când eroile vechi ar putea să apară cu atâta tragică evidență — vedem această Franță liberală, ea însăși, a vedem „totalitară", integrată într'un singur om, glorios chiar în dezastru mareșalul Petain!

Aici ași cerdui aceste libertăți exagerate, aceștia anarhie de libertăți a unor indivizi cari au sfârșit prin a nu mai cunoaște esențialul lor, condiția de viață, necesitatea lor socială. După ce unii au crezut că pot să confiscă libertățile celorlalți — iată-i acum pe toți amenințați să fie redați despotriva în aceeași sclavie, și-și piardă chiar tot ce trebuia să rămînă justa lor libertate! Corpul național apărea și nu mai fi decât această mănunchi pe care am spus-o. Atâț de dezagregat și lăpsit în formele lui bazice, — cine l-ar mai fi iubit, cine ar mai fi crezut în el, cine mai ales, ar fi găsit interes și îndemn... „A moarî pentru el"?

Bănuiesc-ași ceea pro pupini, — iar mulțimea, soldați trimiși și de la bătă, se întrebau nedumeriți „pour quoi" et „pour qui"? Într'adevăr... Dar inamicul putea și intre liber acum, prin această casă din toate părțile sparte!

Statul totalitar restabilește libertățile

E clar atunci că în fața acestor desordini, Statul totalitar intervenit să fie o formulă, — iar dacă rămînă ar conde să Rusia

(Continuare la pag. 3-a)

DOCUMENTARI

NOUA ȚARA A POSIBILITĂȚILOR NELIMITATE PENTRU CEL APT

de Dr. MOES

Răsunetul politicei germane pentru cercetarea muncii este, de o lună bună, mărturia pentru ei de munciторilor demobilizați de azi și mâine, posibilitatea de a-și dezvolta talentul sau. Numeroasele cursuri de specialitate și de educație profesională ale Institutului German de muncă, care se găsesc răspândite pe întreg teritoriul Reichului, arătau acestui țărănesc German posibile de progresare în profesiunea sa, îndemânând de profesiile lor bănești — cu singura condiție de a avea aptitudini pentru una profesie. Ast de exemplu, pasăre pentru muncitorii ultimului concurs de instrucțe profesională în Reichului, numeroșii tineri și-au ales, căutând la ei nesfârșit, cărora li se nesfârșit, în timp foarte scurt, drumul la premiul de maestru, — pentru meriile lor extraordinare.

Tânăr se caută îndrumă drumuri noi, drumuri care trebuiau poate studiate. „Langemarck" la dovedit la poate superioare și la universitate. Astăzi lumea majorilor bănești nu mai este în Germania un obiectul pentru o „profesiune de lux", talentul și hărnicia hotărâte singure viitorul omului, care prezintă calitățile spirituale și fizice necesare pentru o posibilă profesiunea superioară.

Pentru intermediul este mare, de interesul și actualitatea în regiunea Ruhrului de interpretă dirsa „Dortmund-Nürder-Rhl. Tenerrein". Ce și în schimbul în Germania, și în cât iscălitorii de muncitorilor și sălăriștiș, cari trec în trecute privește condițiile obținute prin aptitudinile lor, o cărticică a muncitorilor. A.

recentă cărticică o obține cel care posedă aptitudinea de muncitorie este, este cel care poate și dovedească că este dezvoltă în muncitorie și în rupe muncitorescă din care face parte.

Din atâtea exemple, un lucrător a atins printre meșele a ș.a. o îmbunătățire a întreprinderii în care lucrează, este a contribuit în mod neobișnuit de mult la ridicarea condițiilor, primirea mărirea prelimnarul plănii de la muncitorie, etc. Ast din meritele acestea due la dobândirea cărticelei pentru merite.

Acordarea acestei cărțuri, însemnă pentru noi cea o obține, un mănunt recunoașterea meritului, în sale, și și o serie de avantajii de ordin social. Afară de lupul și pisarnul unei astfel de cărți poate și el dovedească ordinul destoinicia, care îmi îi poate fi de mare ajutor, în dobândirea unei alte slujbe, — mai ales în timpul înregistrare este o mică de 30 RM. Apoi i se dă o cărticică de la Institutul de Cercetare și mai acordă în plus un cadou. Din de 5 ale, plătit, și afară de acestea pentru unei astfel de cărțuli mai este scutit în mare parte de contribuțiile pentru bănăria ale întreprinderii.

Indeterminie pe care trebuie să le îndeplinească în cinga de fată poporul german, nu vor fi mai puțin numeroase după terminarea războiului. O muncitoreasă inteligentă și apte constituie fundamentul cel mai sigur pentru o casă de copii acestei îndatoriri wisse; iar politica socială pe care o duce Germania de la 1933 încoace, va dovedi o fi în numai dreptul din punct de vedere umun, și ferite bind și în cevede privește condițiile obținute prin muncă. (R. S. S.).

OPERA SOCIALĂ GERMANA DE MÂINE

Un vast plan de reconstrucție și o deosebită atenție pentru păturile muncitoare

Vasta operă socială, ce a fost realizare după război a fost de pe acum înăsăcirat de Dr. Robert Ley și pentru care au și început lucrările pregătitoare, va aduce în multe domenii inoiri și ameliorări fundamentale. S'a prevăzut o largă operă de ajutorare pentru azil de bătrânețe, precum și un oficiu de asistență sanitară, în cadrul căruia vor fi înființate zeci de mii de centre sanitare pentru asistența medicală și supravegherea tuturor muncitorilor. Paralel cu acestea, se vor crea centre de odihnă, cari vor asigura fiecărui german un timp de recreație suficient pentru efectuul alpinismului și pe deasupra, în caz de nevoie, folosirea posibilităților de vindecare și convalescență, atât de numeroase în Reich. În afară de aceasta, se proiectează alcătuirea unui program social al Frontului muncii germane, care, în cursul viitorilor ani, va afecta 6.5 miliarde mărci pentru construcția a 20 mari staționi balneare în mare de felul celor existente, a 20 mari hoteluri KdF cu câte 2400 paturi și a 60 vapoare KdF. Pe lângă o nouă reglementare a salariilor, în scopul de a asigura fiecărui muncitor minimul necesar pentru existență, și alte măsuri pentru desvoltarea educației profesionale, se acordă o deosebită atenție unui vast program social pentru construcția locuințelor, program care va servi încurajării sistematice a familiei. 30% din locuințele ce se vor construi după terminarea războiului, vor fi formate dintr'o bucătărie spațioasă și trei dormitoare, balcon, duș, cămară și încă o încăpere secundară; chiria nu va trece de 28 mărci lunar pentru 50 m.p. lar, în cazul familiilor cu copii mulți, de 20 mărci.

NEVRARGYL Dr BOUSQUET

NEVRARGYL Dr Bousquet PARIS

Calmează imediat durerile de cap și orice nevralgii

FARMACII și DROGUERII

Cutia de 6 tablete și la 20 tablete

O legendă care se spulberă

ARME SECRETE — BRITANICE —

Englezii au semănat zâmbirea în omenirea, trăsnindu-mereu cu ar-diplome de niște noui arme, secrete și supersecrete, ale Londrei. Ceea ce, și ce acestă arme secrete vă fi o jucărie în fața groaznicei armament germane care se vor ori mai apropie de Londra sau de alte puncte importante ale Englezi. Iapt este dovedit prevăzu lasmicului nu dintre cele mai neplăcute surprinzi.

Armele secrete de care vorbesc, au numărul de vreo 4 luni, timp în care au avut timp să fie republicate și prin starile ziar Mr. Churchill și premierul Churchill a vorbit în fata Camerei Comunelor despre „noile metode" luate de la Europa din Octombrie, cu ajutorul zăvora bombardarea Londrei de.

Afară de aceasta informațiile despre cel și Anglia posedă un nou tun antiaerian de construcție cea mai recentă, sau că „urechea" recunoșă a apărării antiaeriene britanice va fi în fel posibilă doborârea rachetei bombardierilor și avioane — și o nouăș Insăși ministrul englez al aerului Sinclair, a anunțat, că nu mai rămânăș capori și Anglici sunt ocupați acum cu răscolirea unui enorm mijloc pentru distrugerea bombardierilor germane, care vin mereu noaptea în „vizite". Ministrul se bucură de pe acum de surpriza pe care o vor face englezii bombardierilor germane.

Este interesantă este mărcă, de interesă și apte constituie fundamentul cel mai sigur pentru o casă de copii acestei îndatoriri wisse; iar politica socială pe care o duce Germania de la 1933 încoace, va dovedi o fi în numai dreptul din punct de vedere umun, și ferite bind și în cevede privește condițiile obținute prin muncă. (R. S. S.).

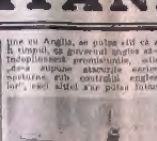

Inginerilor „arme secrete" ale Anglei, Germania opune arme grele, rearte cunoscute prin revanșile provocate inamicului

pla ca producția engleză să-și afle locul cuvenit câștigat.

De altfel se pare că și în Londra s'a constatat că s'au câte insulat în secretele care privesc armea defensivă aeriană englezi Imperiul Germaniei. Pe când acum 4 săptămâni, în ziarele numărul lui Sir Charles Portal ca șef al de Marelui stat major al aviației, se mai puteau anunța raidurile adânci în teritoriul inamic, și se putea depune pierderea în aviațiile de noul construcțiuni de bombe acum, Radioul britanic a anunțat că raidurile ofensatoare ale de aviației Germaniei devin din ce în ce mai grele din cauza „mijloacelor neștiute".

Interesăvor este trecute și nu puțin constata o mărcare similară în activitatea aviației engleze.

Dar chiar și în ce privește amenințarea cuceririi supremației aeriene, Londra a devenit mai precaută. Pe când la începutul observator general de supremă desaprobă Lord Beaverbrook, care a fost de mai mare ca Anglia tot va câștiga în câteva săptămâni supremația spațiului aerian chiar și distrugând Germania, astăzi, postul de Radio Londra se mărăș mai termen pentru întrarie 1941. Mai târziu informațiunile au fost fiu bunăstăre, mărăș mai mare. Și pe Mare Britanie și Statele Unite, vor înainge „cât de curând" și Germania. Aș dar singura speranță a englezilor este intrarea în războiu a Statelor Unite, cunoscând de la este atunci atât de mare mă dorită se va implini. Probabil că da, probabil că nu! Englezii au câș cum bestiei de prea mult ori în acest război, iniciș de toate în ce privește lăndarăș arme secrete engleș, și de ce nu, și prefetii au mai trecuse luate în serios.

Câte inamic va fi „mai pișcuț ca pișș acum? Mr. Churchill a răspuș-sut încă nă trăiem cere despre acestă nouă metodă. Presa engleză nu a fost în stare nici de o mă mare hărșe cu fel de fel de pe vorșș, vrând mereu cu noul informații despre armele secrete de care dispune oșș.

Acum câțva timp, „Daily Telegraph", a declarat, că germanii vor fi nevoiți să constate că englezii nu mai stunci ar face ca de armele secrete, când ele se vor dovedi necesare.

Aceste arme secrete sunt mai îngrozitoare decât orice armă inventată până acum de către Germania. „Evening Standard" se exprimă și mai bine. Ziarul declară că nu este vorba nici de cercetări vast, și nici de câmpuri de mijloacelor. Acestă nouă invenție engleză este atât de simplă, încât germanii nu-și dacă vor afla mărșș și trebuș — vor pleș și ș-și ș-și, fiindcă n'au fost în stare să lovească și asemenea lucru foarș de simplu. După cum spune „Evening Standard", în curând Londra și centrele industriale vor putea răsufla mai ușurate.

Pământul încă mai rezervă surprize

Rezultatele obținute de expediția germană în masivul Himalaya

Harta pământului are un număr relativ mic de pete albe (ținuturi necercetate). Printre acestea se numără și o mare parte din masivul Himalaya, cu cei mai mari vârfi de pe lume. Munții Himalaya sunt de 3 ori mai lungi decât Alpii și numai o pătrime din ei sunt cunoscuți. Are 13 vârfuri de peste 8.000 metri înălțime și nimeni nu s'a urcat până acum pe nicăun din aceste vârfuri. Majoritatea muștelor au dat partea lor de contribuție la cercetarea acestui uriș masiv. Printre acelea care au contribuit mai mult dând și cele mai mari jertfe, se află Germania. După cum se știe oficiș expediția germană a fost surprinsă de război.

Profesorul dr. Schwarzgruber (Viena) a făcut interesante comunicări cu privire la ultima expediție germană, care a cercetat masivul Gharlwal-Himalaya. Comunicările au fost făcute în cadrul unei conferințe, care a fost ținută în Societatea de geografie și etnologie din Frankfurt pe Main. Conferențiarul însuș a participat la acestă expediție. Ca oricare expediție, și acestă expediție germană a înregistrat succese și insuccese. De cele mai multe ori nu munții singuri sunș piedica cea mare, ci vremea mș mșș. La o altitudine de 4.600 metri, expediția și-a ș-și lagărul «Pe ș-și de unde ș-și ferite vârfuri se puteau vede asemenea unei constelații. Ș-și pe rând au început urcușș. Au fost peste 6 vârfuri de peș 8.000 metrii înălțime. Cele ș-și multe vârfuri de munți au ș-și stitut un obstacol pentru ș-și mai îndrăzneș alpiniș și ș-și. Și-și ș-și lor și trebș și le ș-și denș. Alpiniș, cș-și și și

Nicolae Paulescu

de arhitect Mucichescu-Tunari

Trăiesc în mersul trecut drumurile pământului pe care le mănâncă în eternele noastre pentru realizarea spiritului. Uneori aceste probleme sunt abstracte și ne par de nu se cunoaște nimic sau este care este totuși de o mare și mare semnificație. Și sunt oameni care se ocupă de ele și le dau o mare importanță. Și sunt oameni care se ocupă de ele și le dau o mare importanță. Și sunt oameni care se ocupă de ele și le dau o mare importanță

FAPTE ȘI COMENTARII

DECE ȘI CUM S'A HOTĂRÂT CEREREA ARMISTIȚIULUI

Pagini dramatice din cronica evenimentelor cari au dus atât de rapid la prăbușirea Franței

In zina de 11 Iunie, guvernul s'a instalat la Tours. In zina de 13, adunati in jurul presedintelui consiliului, Paul Reynaud, nimesi nu se îndoeste că situatiunea este disperată.

In zina de 14 Iunie, d. Reibel vizitează pe generalul Weygand, care-l pune in curent cu situatia.

Acceptase comanda in zina de 21 Mai, in conditii dramatice, atunci când cele mai bune trupe ale armatei, unicele divizii motorizate care s'au aventurat neprovăzătoare pănă în Olanda, au fost complet izolate împrejurul cu divizile cele mai bune, opt divizii britanice si armata belgiană au fost amenintate să fie încercuite.

Planul generalului Weygand

Generalul Weygand îsi pune toată speranta in manevra prin care Inovere să tale, in regiunea Bapaume, divizile blindate care operau in toată libertatea in răzări. Săsezeci de kilometri separau armata din Dunkerque de restul forteler francesa. In 21 Mai n'au rămas decât 30 km. de înaintat pentru a face legătura.

In dimineata zilei de 24 Mai „cele cinci divizii englese care formau aripa dreaptă au schimbat directia in urma ordinului conducătorilor lor si s'au depărtat spre nord-est". Situatia era dilematică. In noaptea de 27 spre primul constată in refugierea in Anglia „cu mâna întinsă spre America", altul, de a se retrage la Bordeaux si de aici, să plece spre Africa, unde să asteptă dujtrei ani pănă ce aviatia anglo-americană va recuceri Franta.

Zadarnic a dovedit generalul Weygand nebunia unor astfel de sisteme. Zadarnic Marescalul Pétain a declarat că niciodată Franta n'a acceptat si nu va accepta si asculte de un guvern emigrat.

D. Reibel, după întrevederea sa cu generalul Weygand, vede pe generalii Georges si Besson.

— Eri, spuse ei dănăi, am arătat lui Churchill că am avea ună trei sreci si cinci de divizii. Astăzi n'am decât două sreci si cinci, mâine vor fi poate zece. Si ce fel de divizii! Vor fi reduse la câteva batalioane, fără artilerie. Cum vreti să rezistă? Nu-i arta greacnic?

D. Ribel se grăbeste să plece la Tours cu intentia de a interveni pe lângă presedintele republicii si a guvernului. Acestia au plecat la Bordeaux. El ajunge la 15 Iunie si are o întrevedere emotionantă de o oră si jumătate cu presedintele Lebrun.

Inchipuiti-vă, îi spuse d. Lebrun, că generalul Camelin a fost si mă vadă cu câteva zile inainte de plecarea din Paris si mi-a elogiat conceptiile sale, adăugând că dacă lucrurile ar tacepe din nou, eu cum sunt!

In momentul acesta, guvernul asteaptă locă răspunsul presedintelui Roosevelt, la mesajul urgent pe care l-a adresat si negociază cu guvernul britanic, încercând să se elibereze de angajamentul reciproc de a nu trăta o pace separată, pe care-l inchelase atât de lipsit de precoztie cu câteva zile inainte si-l presentease Franței ca un mare succes diplomatic.

Armistițiul

In zina de 16 Iunie, ambasadorul Angliei remise ministrului de externe francez o notă verbală, prin care guvernul engles declara că nu se opuna unei cerri separate a armistitiului, dar ci conditia ca flota franceză si-fie cedată „ceesce ar fi împiedică si imediata de tăitori britanice. D. Winston Churchill nu promite decât trei divizii si saptesuci si două lunuri atunci când până si ultimul regiment francez, ultimul tane, sunt angajate in luptă.

„Planurile" guvernului francez

Si totusi consiliul de ministri sa opune din nou. Guvernul a conceput două planuri succesive si nu stie pe care să-l aleagă:

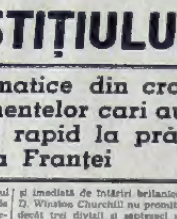

D. Paul Reynaud

primul constă in refugierea in Anglia „cu mâna întinsă spre America", altul, de a se retrage la Bordeaux si de aici, să plece spre Africa, unde să asteptă dujtrei ani pănă ce aviatia anglo-americană va recuceri Franta.

Zadarnic a dovedit generalul Weygand nebunia unor astfel de sisteme. Zadarnic Marescalul Pétain a declarat că niciodată Franta n'a acceptat si nu va accepta si asculte de un guvern emigrat.

D. Reibel, după întrevederea sa cu generalul Weygand, vede pe generalii Georges si Besson.

— Eri, spuse ei dănăi, am arătat lui Churchill că am avea ună trei sreci si cinci de divizii. Astăzi n'am decât două sreci si cinci, mâine vor fi poate zece. Si ce fel de divizii! Vor fi reduse la câteva batalioane, fără artilerie. Cum vreti să rezistă? Nu-i arta greacnic?

D. Ribel se grăbeste să plece la Tours cu intentia de a interveni pe lângă presedintele republicii si a guvernului. Acestia au plecat la Bordeaux. El ajunge la 15 Iunie si are o întrevedere emotionantă de o oră si jumătate cu presedintele Lebrun.

Inchipuiti-vă, îi spuse d. Lebrun, că generalul Camelin a fost si mă vadă cu câteva zile inainte de plecarea din Paris si mi-a elogiat conceptiile sale, a-

Mareșalul Pétain

cat, evident, acordul de armistitiu cu Germania".

Această notă a fost de altfel retrasă si înlocuită cu alta mai severă care prevedea depozitarea comună a tuturor resurselor celor două imperii. „Aceasta înseamna pentru Franta distrugerea completă sau in orice caz subjugarea definitivă a Franței de Anglia".

A trebuit ca in noaptea de 16 spre 17, guvernul si demisioneze pentrucă in fine armistitiul necesar să fie cerut. Acesta a fost primul act al Mareșalului Pétain.

In broșura cu titlul de mai sus, d. CHARLES REIBEL senator, membru in comisia afacerilor streine francezе, arată și evenimentele petrecute intre 10-17 Iunie 1940 răspunzând neclara cari se intreabă incă dacă lupta Franței a fost intr'adevăr imposibilă

Ambasadorul Cudahy pentru colaborare cu Germania

Fuehrerul Hitler

Cunoscuții si bine informate gazetari Pertinax si Allan, scrie la „Washington Times Herald" ca ambasadorul Cudahy, după trecerea sa din Belgia, prezintă-dare la Departamentul de stat, s'a pronunțat pentru o colaborare cu Germania, după biserica pănă.

Germania, spe a declarat Cudahy, sunt a „mai minunatii" ar face multă bine pentru Europa, care ar trebui si trăiască in bune relații cu Statele-Unite.

La ocasia se mai adăugă si japtul ca Germania a prestă să rezolve in mod cel mai poate de imbucurător toate cele trei probleme ale vieții sale economice. Finanțarea războiului, care se face in primul rând prin imposite si economii, funcționează fără nici o greutate. Sumele sunt scăzute de industriașii, care-și asumile suplimente de impozite, cum este de pildă cecia asupra capitalului, au putut fi suprinate. Chiar si condiția problemei, adică a brațelor de munci, a putut fi satisfăcută fericeștii. Lucrătorii primesci fiecărei săptămânea numerosi muncitori din forțe externe, care continuă să sosească in Germania. In fabricile germane se lucrează acum pănă noaptea cu orizonul, cu toate cu etapa cumul sunt chemați rab duș.

Aturcile veștene germane din Anglia se indreaptă pănă acum, — in contrast cu cele englese in Germania — exclusiv contra instalațiilor militare si economice, contra fabricilor de inarmes, bombare, docuri, yanțiere etc. Conducerea germană a acestui acesi lucru la mod special si arăte a fost conducător lor de Churchill.

Cele 1500 victime ale atacurilor asiatice din Londra ar fi fost desemnate crudele, dacă guvernul britanic ar fi evacuat la timp populația civilă din zona militară.

In momentul de față se cercetează, dacă va fi posibil ca sute-sferă de Hamburg-Flensburg să fie continuată spre Nord pentru a crea o legătură directă intre Hamburg si Danemarca, prin Tehnarn-Rede. Ar urma ca această autostradă si fie continuată mai departe spre Suedia si Norvegia, pentru pădul Oremdbrücke, ce o fost de multă vreme proiectat de Danemarca.

In cruce pricepe rejeasa de cât fevate se va continua cu reforcarea podurilor peste Dunăre superior, pentru a se crea legături mai bune cu Alsacia si in același timp spre a se construia cum se decurge circulația si transportul cu Danemarca, si cu celelalte țări nordice, pe care ar. Adică se urmărește un răspuns definitiv la intrebarea, dacă este mai bine si se dezvolte transportul pe uscat sau si se îmbunătățească transportul cu ajutorul transbordării.

Reportaj de război

ZI DE ZI DEASUPRA LONDREI

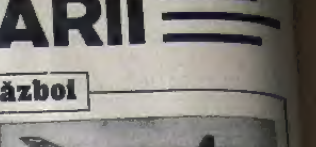

Mă gândesc la o amiadă de luptă pe un aerodrom militar din Nordul Franței, și am tăiș și de la marile vitezari de represalii care sunt îndreptate împotriva Angliei. In ce de a septea săptămână de continuare viteazul atacul Londrei, aviatorii noștri au dus câteva zile de kilograme de explozive peste Canal, poate prea tunurile pănă deasupra orașului, care se dată a fost cea mai mândră mesteșugă a Albionului. Și aproape totdeauna bombele și-au nimerit ținta. Iar au trecut 7 zile. In timpul sărora situația economică și militară a insulei s'a înrăutățit, intrucât prin rezumăratele ei unele de armament, Anglia are în Londra bazele pe care un poate aprilini. Englezii sunt meșteri în arta retragerilor „victorioase" și în localizarea incendiilor, provocate de bombele germane. Zi și stingă incendiile numai cu apă și la anumite cazuri și cu cerneală tipografică și cu cerneală de hârtie. Acestea pot avea numai intr'o parte îndepărtată de continentul european cercare efect, nu însă atât în Londra la care cu pesoni lor ochi sunt martorii celoilor nimicitoare a bombelor germane.

Aviatorii noștri germani nu-și îndeplinesc misiunea lor de distrugere numai de dragul de a distruge fără milă, ci mai mult ei își îndeplinesc misiunea de distrugere pentru ca să se apropie acel sfârșit, care să aducă Lumii și Insiste de toate Europei, eliberarea de sub jugul englezesc. Față de acest fapt, putem desprinde semnificația concluziunii: O schimbare a mersului istoriei este în curs de desfășurare. Anglia care de trei ani de ani ațâță mereu sentimentul la războiu, vede acum focul facăș pierde în propria ei țară, avioanele noastre, care în cursul săptămânii trecute au bombardat din nou mereu Londra, au fost unelteale unei puternice dreptăți istorice.

Aparatele reunite, în escadrile, aceste constituite la rândul lor în unități mai mari, alcătuesc formațiunii ale puterosei armee germane. Arunc privirea asupra cercului, în care mă aflu, și urmăresc rendiatele diferitelor echipagii ale escadrilelor, în cursul celei de a doua săptămâni de atacuri continuse ale aviației germane. Orașul mondial de pe Tamisa n'a avut în tot acest timp concursul acelor aliați, acelor comandanți, asupra cărora mai încercă și astăzi să se sprijine, Generalul Timp Neferdrăbil și „Generalul Ceață". Dar nici acțiunea acestor miracole n'a fost în stare să ne barese drumul. Stăruitoarele fapte de arme ale echipagiilor instruite, care bătrână erea greutate, sunt de admirat. Trebue deasemenea amintit — și nu numai în afârșit — acel spirit din care sunt animați oamenii, spirit care este cheia reușitei și biruinței în toate lupteie. Acest spirit clădește astăzi pași adăugîlor Germaniei care se ațâță la război.

Tot oamenii acestia, în decursul ultimelor 7 săptămâni au stăbătut de numărarte ori Marea. Nu există și în cursul cărei ai nu fi „plănuit" timp de câteva ore, sau chiar 24 de ore în curs. Rareori cerul este senin. Vântul de toamnă, greu inoarat pânza să fie intr'adevăr un total aliat al britanicilor. De multe ori domnește teneze ca este internă deosiera și alcătuirea din cauza timpului nefavorabil, provocând una pilotilor noștri. Insă estimate nouăzu au zburat bărgă. Zi de zi noapte de rândul

Interiorul unui bombardier german

ți, săptămâni de-a rândul în serviciu.

La postul de comandă al unității, acolo unde echipagiile își dau pun raporatele rezultate din zborul deasupra teritoriului inamic, și unde aceste echipagii îți fac o imagine generală asupra atacului: declarații reale, ard numai fapta are cuvânt. Din acțiunile aliniate se conturează imaginea situației generale a întregii săptămâni, o altă săptămână de groază la Londra. Dintr'un total de 7 acțiuni, Londra a fost de 6 ori obiectivul acestor acțiuni. Rezistența engleză slăbește pe fiecare ci. La Londra se pot observa și zi și noapte incendii uriașe, care nu mai contenesc, și care pot fi observate dela mari depărtări.

Ce este astăzi un oștar asupra Londrei?

Zbuturile bombardierilor germane sunt cu totul altceva decât obișnuitele plăpăiți englezi, dinspre Germania de nord și vest, deasupra Olandei și Belgiei. Țintele și rezultatele acestui atac cât este posibil, țintele sunt toate obiective militare, pe care Londra le ferește peste măsură. Mereu în bucătăria nouă incendii în Londra cu lungile lor hambare și magazie unde este înghesuită bogăția unui întreg continent, pe care plutocrații

Aspecte din Londra bombardată

Cum luptă submarinele germane

In anul 1863 americanul Fulton prezenta amiralității englese proiectul unui vas care se afunde și care avea putința să se miște sub apă. Descoarce mijlocul de propulsiune — prin roți cu aburi puse în mișcare de echipaj — era prea primitiv, invenția nu prezenta încă importanță din punct de vedere militar. Fulton a fost refuzat. Primul lor al amiralității englese, Sir John Jervis ar fi spus atunci: „Dacă acceptăm acest proiect, celelalte țări vor face la fel și aceasta va insemna cea mai mare lovitură posibilă împotriva supremației noastre pe mări".

Au trebuit să treacă peste 100 de ani pănă când aceste cuvinte profetice ale primului lord al amiralității să revină realitate. In adevăr submarinul a revoluționat războiul pe mare intr'un grad necunoscut Incă decâtrece el a dat putință celor mai slabi, să poarte războiul în spele inamice.

Astăzi submarinele naturer țărilor câștăresc la suprafața apei cu motoare Diesel și sub apă cu motoare electrice. In războiul mondial Germania a construit submarine mergând dela 148 pănă la 2500 tone — acestea din urmă numite „cruciișoare" submarine, cu un echipaj de 63 de oameni, dintre care 6 ofițeri, în timp ce submarinele cele mai mici aveau pe bord numai 13 oameni și 1 ofițer.

Spiritul lor a renăscut în noua armă submarină a marinei de război germane. Numărul lor este incă în creștere, deoarece marele plan de război pentru construirea submarinelor a avut nevoie de un anumit timp ca să fie pus în aplicare. Necesitatea numărul lor crește. Pe temeiul marilor rezultate din războiul mondial și folosindu-se toate inovațiile tehnice s'a construit un tip mic de submarin de 250 tone, dintre care 24 erau gata la Inceputul războiului și un nu-

mărul mai mare se găsea în construcție.

De obicei submarinul luptă singur, cu forțele navale de suprafață, rareori în grupe sau în formații rare. Forța lui este invizibilitatea. Deseori el atacă mai ales când este scundat. Pănă periscop se poate observa din interiorul submarinului, ceiace se petrece la suprafața apei. Periscopul poate fi scos la suprafață numai pentru scurt timp, ca să cu fie descoperit și apoi poate fi tras înăuntru. Atacurile de noapte se dau de obicei la suprafață, iar artileria submarinului nu poate fi folosită decât tot la suprafață. Adunarea rapidă și sigură și conducerea submarinului cu apă arfel ca periscopul scos să nu se vadă 5 cât pași, sunt manevre cari cer din partea echipajului cunoștințe deosebite și care sunt hotărâtoare pentru rezultatele militare ale submarinului. (E.S.S.)

Tip. „UNIVERSUL", str. Brezoianu 23—25